

“Να προστρέχετε, αδελφοί μου, στη Μητέρα του Θεού, όταν το σπίτι σας χάνει την ειρήνη του”

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης ἀναφέρει γιὰ τὴν Παναγία μας: «Ἄν καθ’ ὑπόθεσιν ὅλα τὰ ἐννέα τάγματα τῶν Ἀγγέλων ἤθελαν κρημνισθῇ ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς καὶ γίνουν δαίμονες, ἂν ὅλοι οἱ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἄνθρωποι ἤθελαν γίνεαι κακοὶ καὶ ὅλοι νὰ ὑπάγουν εἰς τὴν κόλασιν χωρὶς νὰ γλυτώσῃ τις, ἂν ὅλα τὰ κτίσματα, οὐρανός, φωστῆρες, ἄστρα, στοιχεῖα, φυτά, ζῶα ἤθελαν ἀποστατήσῃ κατὰ Θεοῦ, νὰ βγοῦν ἀπὸ τὴν τάξιν των καὶ νὰ ὑπάγουν εἰς τὸ μὴ ὄν, μὲ ὅλον τοῦτο, ὅλες αὐτὲς οἱ κακίαι τῶν κτισμάτων, συγκρινόμεναι μὲ τὸ πλήρωμα τῆς ἀγιότητος τῆς Θεοτόκου, δὲν ἐδύναντο νὰ λυπήσουν τὸν Θεόν· διότι μόνη ἡ Κυρία Θεοτόκος ἦτο ἱκανὴ νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα, καὶ νὰ μὴ τὸν ἀφήσῃ νὰ λυπηθῇ διὰ τὸν χαμὸν καὶ τὴν ἀπώλειαν τῶν τόσων καὶ τόσων κτισμάτων του· διότι αὐτὴ μόνη ἀσυγκρίτως τὸν ἠγάπησεν ὑπὲρ πάντα· διότι αὐτὴ μόνη ὑπὲρ πάντα ὑπήκουσεν εἰς τὸ θέλημά του».

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς στὸν λόγο του «Στὴν πάνσεπτη κοίμησις τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας» λέγει: «Τόσο πολὺ εἶναι πλησιέστερα ἀπὸ τοὺς πλησιάζοντας τὸν Θεόν· τόσο μεγαλύτερα πρεσβεῖα ἀπὸ ὅλους ἀξιώθηκε ἡ Θεοτόκος· δὲν ἐννοῶ δὲ μόνο τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ κι’ αὐτὲς τὶς ἀγγελικὲς ἱεραρχίες ὅλες. Πραγματικὰ γιὰ τὴν ἀνώτατη ταξιαρχία τούτων γράφει ὁ Ἡσαΐας “καὶ τὰ Σεραφεῖμ

εἰστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ”. Βλέπετε τὴν διαφορὰ τῆς στάσεως; Ἀπὸ αὐτὴν μπορεῖτε νὰ καταλάβετε καὶ τὴν διαφορὰ τῆς κατὰ τὴν ἀξία τάξεως· διότι τὰ Σεραφεῖμ ἦσαν γύρω ἀπὸ τὸν Θεό, πλησίον δὲ στὸν ἴδιο μόνο ἡ βασίλισσα, ἡ ὁποία θαυμάζεται καὶ ἐγκωμιάζεται ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Θεό. Εἶναι δὲ ὅχι μόνο πλησίον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ δεξιά· ὅχι μόνο διότι ποθεῖ καὶ ἀντιποθεῖται περισσότερο ἀπὸ ὅλους, καὶ λόγῳ τῶν φυσικῶν θεσμῶν, ἀλλὰ καὶ διότι εἶναι ἀληθινὰ θρόνος του· ὅπου δὲ κάθεται ὁ βασιλεὺς, ἐκεῖ στέκεται καὶ ὁ θρόνος».

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς στὴν ἀντίστοιχη ὁμιλία του θὰ πεῖ: « Ὡ πῶς ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς μεταφέρεται στὴ ζωὴ περνώντας ἀπὸ τὸν θάνατο! Πῶς αὐτὴ ποὺ ξεπέρασε στὴ γέννα τῆς τὰ ὅρια τῆς φύσης, σκύβει τώρα στοὺς νόμους τῆς καὶ ὑποτάσσεται στὸ θάνατο τὸ ἀθάνατο σῶμα. Γιατί αὐτὸ πρέπει νὰ ἀποθέσει τὴν θνητότητα καὶ νὰ ντυθεῖ τὴν ἀφθαρσία, ἀφοῦ καὶ ὁ κυρίαρχος τῆς φύσης δὲν ἀρνήθηκε νὰ ὑποβληθεῖ στὸ θάνατο.

Πεθαίνει κατὰ τὴν σάρκα καὶ μὲ τὸν θάνατο καταργεῖ τὸν θάνατο καὶ μὲ τὴν φθορὰ μᾶς χαρίζει τὴν ἀφθαρσία καὶ κάνει τὴν νέκρωσή του πηγὴ τῆς ἀνάστασης. Ὡ πῶς ὁ δημιουργὸς τοῦ παντὸς δέχεται στὰ χέρια του τὴν ἱερὴ ψυχὴ τώρα ποὺ χωρίζεται ἀπὸ τὸ θεοδόχο σκῆνωμα, τιμώντας νόμιμα αὐτὴν ποὺ ἔχει φύση δουλική, καὶ μὲ ποιά ἀνεξιχνίαστα πελάγη φιλανθρωπίας οἰκονομώντας σὲ ἔκανε μητέρα Του, αὐτὸς ποὺ ἔλαβε ἀληθινὸ σῶμα καὶ δὲν παρουσίασε ἀπατηλὴ τὴν ἐνανθρώπησή του».

Ὁ ἅγιος Νικόλαος ὁ Καβάσιλας γράφει στὸν λόγο του γιὰ τὴν κοίμηση τῆς Θεοτόκου: «Ὅταν πάλι χρειάσθηκε νὰ ὑποφέρει γιὰ μᾶς ὁ Σωτὴρας καὶ νὰ πεθάνει, πόσο μεγάλες ἦσαν οἱ ὁδύνες, μὲ τίς ὁποῖες τοῦ συμπαραστάθηκε ἡ Παρθένος! Τί βέλη τὴν διαπέρασαν! Γιατί κι ἂν ὁ Υἱὸς τῆς ἦταν μόνο ἄνθρωπος καὶ τίποτε ἄλλο, τότε ὁδυνηρότερο δὲν θὰ μπορούσε νὰ προσθέσει κανεὶς σὲ μία μητέρα. Ἀλλὰ τώρα εἶναι ὁ μόνος Υἱὸς τῆς, ποὺ τὸν ἔφερε στὸν κόσμον μόνη τῆς, κατὰ τρόπο παράδοξο, ποὺ δὲν λύπησε ποτὲ οὔτε τὴν ἴδια οὔτε κανέναν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ποὺ τοὺς εὐεργέτησε, ἀντίθετα, ὅλους τόσο, ὥστε νὰ ξεπεράσει ὅλες τίς προσδοκίες τους. Τί λοιπὸν συναισθήματα εἶναι φυσικὸ νὰ εἶχε ἡ Παρθένος, ὅταν ἔβλεπε τὸν Υἱὸ τῆς σὲ τόσο φοβερὲς ὁδύνες; Προσωπικὰ πιστεύω ὅτι τέτοια ὁδύνη ποτὲ σὲ κανέναν ἄνθρωπο δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξει. Γιατί αὐτὴ εἶδε τὴν Σταύρωση σὰν μητέρα, ἀλλὰ καὶ σὰν ἄνθρωπος μὲ σωστὴ κρίση, σὰν κάποιος ποὺ μπορεῖ νὰ διακρίνει καθαρὰ τὴν ἀδικία».

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κρονστάνδης σημειώνει: «Νὰ προστρέχετε, ἀδελφοί μου, στὴ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸ σπίτι σας χάνει τὴν εἰρήνην του. Ἡ Κυρία Θεοτόκος εἶναι ἡ πηγὴ τοῦ ἐλέους καὶ τῆς δυνάμεως. Μπορεῖ εὐκόλα νὰ εἰρηνεύσει τίς ἀνθρώπινες

καρδιές. Ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ τῆς Εἰρήνης, μεσιτεύει σὲ Αὐτὸν γιὰ τὴν εἰρήνη ὅλου τοῦ κόσμου καὶ ὅλων τῶν χριστιανικῶν σπιτιῶν. Ἔχει τὴν ἐλεητική δύναμη νὰ διώξει μὲ ἓνα νεῦμα τῆς τὰ πονηρὰ πνεύματα, αὐτὰ ποὺ μὲ ἀκοίμητο ἀγῶνα προσπαθοῦν νὰ χωρίζουν τοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ τοὺς κάνουν νὰ ἀλληλομισοῦνται. Εἶναι ἡ Γοργοεπήκοος, ποὺ ἀπαντᾷ γρήγορα στὶς παρακλήσεις μας καὶ μᾶς δίνει τὴν εἰρήνη καὶ τὴν ἀγάπη. Ἄς τὴν τιμᾶμε μὲ βαθὺ σεβασμὸ ὡς Μητέρα τοῦ Ὑψίστου, ὡς τὸ ἀνώτερο τῶν ποιημάτων του. Καὶ ἅς διατηροῦμε ταπεινὸ φρόνημα, ἀφοῦ καὶ Ἐκείνη ἦταν τόσο ταπεινὴ ἐδῶ κάτω στὴ γῆ καὶ τίποτε δὲν τῆς ἀρέσει ὅσο ἡ ταπεινοφροσύνη».

-
1. Ὁ Ἀόρατος πόλεμος Ἐκδ. Φῶς σελ. 174
 2. Γρηγ. Παλαμᾶ Ε.Π.Ε. τόμ. 10 σελ. 455
 3. Ἱ. Δαμασκηνοῦ Ε.Π.Ε. τόμ. 9 σελ. 261
 4. Νικολάου Καβάσιλα Ἡ Θεομήτωρ Ἐκδ. Ἀποστολικὴ Διακονία σελ. 211
 5. Ἀγίου Ἰωάννη τῆς Κρονστάνδης Ἡ ἐν Χριστῷ ζωὴ μου σελ. 76
- Ορθόδοξος Τύπος, 9/08/2013

Πηγή: Ακτίνες